

ret men ikke en pligt – til at kræve aftalen opfyldt.

Det er derfor anført i bemærkningerne til lovforslaget, at undtagelsen ikke er anvendelig på optionshavers udøvelse af optioner eller andre rettigheder til at købe eller sælge værdipapirer. Derimod vil undtagelsen kunne anvendes i forhold til en optionsgiver, der opfylder sin forpligtelse i henhold til en optionsaftale.

Udtalelserne i lovbemærkningerne har støtte både i ordlyden af bestemmelsen i direktivet samt tilkendegivelser fra Kommissionen, og jeg finder derfor heller ikke på dette punkt grundlag for at ændre lovforslaget.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at udtalelserne i lovbemærkningerne vedrørende optionsaftaler bl.a. blev indsat i forslaget for at tilgodese nogle af de bemærkninger til lovforslaget, som var fremkommet under høringen. Jeg kan således henvise til høringssvarene fra Dansk Industri og Københavns Fondsbørs A/S.

Jesper Lau Hansen giver ligeledes udtryk for, at udtalelserne vedrørende optioner i lovbemærkningerne afviger fra retsstillingen i de øvrige nordiske lande samt Finanstilsynets egen praksis.

Det er korrekt, at man i norsk og svensk ret har undtagelser fra forbuddet mod insiderhandel, som omfatter både optionshaver og optionsgiver. Det er også korrekt, at Finanstilsynet, som nævnt af Jesper Lau Hansen, ved en afgørelse af 19. august 2004 har udtalt, at udnyttelse af medarbejderoptioner under visse betingelser ikke omfattes af forbuddet mod insiderhandel i lovens § 35, stk. 1.

Udnyttelse af optioner omfattes imidlertid – i lighed med andre former for køb og salg af værdipapirer – alene af forbuddet mod insiderhandel, såfremt de almindelige betingelser for anvendelsen af forbuddet mod insiderhandel i lovens § 35, stk. 1, er opfyldte, hvilket også er understreget i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg skal i den forbindelse gøre opmærksom på, at der ikke med lovforslaget foretages ændringer i formuleringen af lovens forbud mod insiderhandel i § 35, stk. 1. Forslaget medfører derfor heller ikke nogen indskrænkning i ledende medarbejderes eller andre optionsindehaveres mulighed for at udnytte tildelte optioner i forhold til, hvad der gælder efter de nuværende regler.

Jesper Lau Hansens bemærkninger om, at der med forslaget indføres en kriminalisering af udnyttelsen af en optionsaftale er derfor efter min opfattelse ukorrekt.

Det vil således også fremover under normale omstændigheder være muligt for den ledende medarbejder og andre optionsindehavere at udnytte optioner, uanset om den ledende medarbejder måtte komme i besiddelse af intern viden mellem tidspunktet for tildelingen og udnyttelsen af optionen. Rettsstillingen efter den danske lovgivning vil derfor fortsat komme til at ligge på linje med, hvad der gælder i de andre nordiske lande.

Jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre på lovforslaget på dette punkt.

Endelig nævner Jesper Lau Hansen som det tredje emne i sit brev til Erhvervsudvalget, at man bør overveje at ophæve reglen i aktieselskabslovens § 53, stk. 2.

Aktieselskabslovens § 53, stk. 2, regulerer ledelsesmedlemmers aktiebesiddelser, mens nærværende lovforslag har fokus på ledelsesmedlemmers (og nærtstående) aktietransaktioner.

Jesper Lau Hansens betragtninger omkring aktieselskabsloven er imidlertid relevante, da det naturligvis ikke er hensigten at pålægge virksomhederne unødige byrder i form af dobbeltindberetningspligter.

Jeg vil derfor tage op til overvejelse, om det er muligt og hensigtsmæssigt at ændre aktieselskabslovens § 53, stk. 2, i forbindelse med næste revision af aktieselskabsloven, som forventes i foråret 2005.